

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Sf. Cuv. Ioan Scărarul

ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

Miercuri, 29 martie,

- **Denia Canonului Mare**

Vineri, 31 martie,

- **Denia Acatistului Bunei Vestiri**

Detalii privind programul slujbelor în ultima pagină.

Mai multe semnificații despre Canonul cel Mare vă invităm să citiți și în numărul viitor al revistei.

Evangelhia Duminicii a patra din Post

Ev. Marcu 9, 17-32

Vindecarea fiului lunatic

În vremea aceea a venit un om la Iisus și, în-genunchind înaintea Lui, I-a zis: Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu care are un duh mut. Și, oriunde-l apucă, îl zdrobește; și face spume la gură și scrâșnește din dinți și înțepenește. Și am rugat pe ucenicii Tăi să-l scoată, dar n-au putut. Atunci El, răspunzând lor, a zis: o, neam necredincios, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda pe voi? Aduceți-l la Mine! Și l-au adus la Dânsul. Dar duhul, văzându-L pe Iisus, îndată l-a scuturat pe copil și acesta, căzând la pământ, se tăvălea și spumega. Și l-a întrebat pe tatăl copilului: câtă vreme este de când i-a venit aceasta? Iar el a răspuns: din copilărie; și de multe ori l-a aruncat și în foc și în apă, ca să-l piardă; și de poți ceva, ajută-ne nouă, fie-ți milă de noi! Iar Iisus i-a zis: de poți crede, toate sunt cu putință pentru cel credincios. Atunci tatăl copilului a strigat cu lacrimi și I-a zis: cred, Doamne, ajută necredinței mele. Văzând că dă năvală poporul, Iisus a certat duhul cel necurat, zicându-i: duh mut și surd, Eu îți poruncesc: ieși afară din copil și să nu mai intri în el. Atunci duhul, răcnind și scuturându-l cu putere, a ieșit afară, iar copilul a rămas ca mort, încât mulți ziceau că a murit. Dar Iisus, apucându-l de mână, l-a ridicat, iar el s-a sculat în picioare. După ce a intrat Iisus în casă, ucenicii Săi L-au întrebat deoparte: pentru ce noi n-am putut să-l izgonim? Iar Dânsul le-a zis: acest neam de diavoli, cu nimic nu poate fi izgonit, decât numai cu rugăciune și cu post. Ieșind apoi de acolo, treceau ei prin Galileea, iar Iisus nu voia să știe nimeni. Căci învăța pe ucenicii Săi și le spunea că Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor și-L vor omorâ; iar după ce-L vor omorî, a treia zi va învia. Dar ei nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-L întrebe.

Cum să cauți comoara din ceruri ?

Ne aflăm în cea de-a patra Duminică din Post, Duminică ce este dedicată unui Sfânt al Bisericii, care este mai puțin cunoscut ca persoană ci, mai degrabă cunoscut ca autor. Acesta a scris o carte care este considerată o operă de căpătâi pentru folosul duhovnicesc al omului. Sfântul Ioan și lucrarea sa, care se numește *Scara*, sunt motivul pentru care Duminica aceasta se numește Duminica Sf. Ioan Scărarul. Ca autor al acestei lucrări duhovnicești, Sf. Ioan a expus totul prin prisma propriei experiențe de viață. El a trăit în veacul al șaselea și a avut o viață pustnicească. A avut o bogată experiență administrativă, prin faptul că a fost chemat de obște să conducă Mănăstirea de care aparținea el ca Sihastru. Din poziția de Stareț, Sf. Ioan s-a îngrijit foarte mult ca pe lângă zidurile și construcțiile Mănăstirii, să edifice și să păzească sufletele oamenilor. Cartea sa, *Scara*, are o viziune diferită față de ceea ce s-a scris până la el. Pentru că, îndeosebi, Sfinții Părinți ai primelor veacuri creștine, erau foarte preocupați de dezpătımire. De cum să te eliberezi de păcate, de patimi, de toate dependențele materiale, pentru ca sufletul să îți fie mai bun, mai luminat și mai deschis spre a primi pe Dumnezeu.

Sfântul Ioan abordează dintr-o altă perspectivă lucrurile. El consideră că cel mai eficient mod de a lupta împotriva propriilor păcate, îl constituie cultivarea virtuților. Adică nu e suficient să scoți buruienile, ci ocupă-te să semeni aria cu ce este bun și să îngrijești acele plante cu multă atenție. De aceea lucrarea sa, *Scara*, cuprinde în 30 de trepte, 30 de virtuți. 30 de calități pe care omul le poate cultiva în viața sa. Probabil că în confruntarea cu viața, mulți dintre noi ne punem întrebări ce rost mai are această sacrificare de sine și această alergare pentru a promova virtuțile, dacă noi ne confruntăm cu atâtea probleme. Realitatea este că, din această confruntare cu necazurile, boala, suferința și incapacitatea, noi avem cu adevărat de învățat cele mai ascunse taine ale existenței și ale duranței umane. Dacă vei învăța în primul rând să te îngrijești pe tine, vei găsi mijloacele de a face lumea mai sănătoasă și mai bună, cel puțin din punct de vedere moral. Fă măcar ca în lumea aceasta un singur om să fie corect, tu.

Așa trebuie începute lucrurile, de la mic la mare, din interior spre exterior. În alergarea noastră continuă, tot așteptăm persoana care să ne salveze și suntem foarte nemulțumiți când vin legi care nu sunt pe placul nostru și așa mai departe, când împrejurările nu ne sunt favorabile, când cei din jur nu fac ceea ce ne-ar place nouă. Nu acestea sunt de fapt lucrurile pe care suntem chemați să le căutăm. Vremea postului, este o vreme de redefinire a priorităților noastre. Ce e mai important pentru mine?! Dacă tot suntem pragmatici și raportăm totul la profit, atunci de ce nu ne-am gândi la profitul sufletului? Să te întrebi: în ce măsură ceea ce îmi doresc, îmi este cu

adevărat folositor, sau îmi ajută aceasta la mântuirea sufletului. Să nu mă raportez la o perspectivă a gratificării imediate. Să încerc să văd lucrurile mai departe.

Creștinul este un vizionar, capabil să vadă mai departe de ceea ce este azi sau mâine. Un om care are șansa de a privi lucrurile de la înălțimea de fiu al lui Dumnezeu. Prin botez, fiecare dintre noi am devenit fii ai lui Dumnezeu. Ce fac eu în această calitate ? Hristos de foarte multe ori zace în ungherul sufletului rănit și răstignit de păcatele noastre, și nu mai este luat în seamă, căci altele par a fi realitățile și preocupările. De aceea suntem chemați să privim lucrurile din această perspectivă a sufletului omenesc. Cu fiecare zi, fiecare ceas, fiecare secundă, ceva din noi moare, se termină. De aceea trebuie să ne bazăm pe lucrurile care dăinuie. Cum spunea Mântuitorul Iisus Hristos, "Nu vă adunați comori pe Pământ – acolo e rugină, molimă și hoție. Adunați-vă comori în ceruri" (Matei 6, 20-21). Să cauți comoara din ceruri e o teorie frumoasă. Cât de greu e să înțelegi ce e aceea comoara din ceruri. Ce valori ale mele trec prin toate granițele și vămile până la Dumnezeu. Asta face de fapt *Scara* Sf. Ioan Scărarul.

Duminica de astăzi este numită de Biserică sub acest nume, pentru a ne atrage atenția asupra încă unui aspect foarte important. Nu este suficient doar să cunoști adevărurile despre credință, ci este foarte important să le și trăiești. Omul credincios nu e un îndoctrinat; omul credincios este omul care emană bunătate în jurul său ca rod al propriei sale credințe. Oricâtă credință ai avea și oricâtă strădanie personală ai depune, până nu te sacrifici pe tine însuși, nu poți înțelege lucrurile în adevărata lor dimensiune.

Duminica aceasta ne mai aduce în prim plan încă un aspect foarte important, pe care nu trebuie să îl neglijăm atunci când e vorba de urcușul sufletesc: experiența duhovnicească a altora. Mult te poți folosi atunci când ai ocazia să trăiești lângă un om mai bun decât tine din punct de vedere duhovnicesc. Spune proverbul românesc cu înțelepciune: "prieteniile rele, strică năravurile bune". Iată de ce trebuie să căutăm prietenia oamenilor de calitate, nu a oamenilor cu poziții sociale, funcții sau responsabilități care ne-ar putea fi nouă de folos. Tare ne mai place să ne agonisim prieteni trecători. Adevăratele lucruri pe care ți le poate oferi un trăitor adevărat de fapt sunt calitățile umane. Toate celelalte ale noastre se trec odată cu noi, îmbătrânesc odată cu noi. Există însă lucruri care cu trecerea timpului, întineresc. Capată mai multă forță și mai multă vigoare. Acestea sunt virtuțile umane pe care le-am pus în slujba aproapelui meu. Acea cântare, "veșnica pomenire" la care Biserica cheamă pe cei care asistă lângă sicriul unei rude sau a unui prieten, este de fapt agoniseala cea de preț depusă nu în bănci, ci în sufletele semenilor noștri. Exemplul oamenilor de calitate, experiența lor sufletească poate constitui un bun îndrumător pentru ridicarea noastră sufletească, pentru întărirea noastră în credință și pentru o mai bună apropiere de Dumnezeu.

Pr. Mihai Mărgineanu

Gândul la Dumnezeu inspiră fapta bună

Multe lucruri în viața noastră de zi cu zi sunt obiceiuri. Dacă nu vom dobândi obiceiuri bune, negreșit vom dobândi din cele rele. De ce, atunci, să nu ne îngrijim să dobândim obiceiuri bune?... Trebuie să ne dăm osteneala de a ne obișnui încă de la trezirea din somn să cugetăm la Dumnezeu toată ziua.

Nimic deosebit nu ni se cere aici, fără numai buna dorire ca, în timpul împlinirii datoriilor noastre, să cugetăm la Dumnezeu, să ne deprindem a ne în-toarce gândurile cele împrăștiate către Părintele nostru Cel ceresc.

(Arhimandrit Serafim Alexiev,
Viața duhovnicească a creștinului orthodox)

Întristarea sufletului și dorul după Dumnezeu

Se poate spune, cu toată îndreptățirea, că nemulțumirea lăuntrică și mâhnirea tainică sunt soarta permanentă a păcătoșilor, căci conștiința, oricât ar fi de amorțită, roade inima ca un vierme. Omul lăuntric, oricât ar fi de înăbușit, ridică adeseori capul și geme. Presimțirea fără voie, în adâncul sufletului, a viitoarei Judecăți și răsplătiri tulbură, de asemenea, sufletul păcătos, amărându-i plăcerile nebunești ale simțurilor.

Cel mai înrăit păcătos simte câteodată că este ca o ramură lipsită de rădăcină, ca o clădire fără temelie, că înăuntrul lui e pustiu, beznă, boală și moarte. De aici vine înclinarea neînfrânată spre din tracții neconținute a celor ce iubesc lumea, înclinarea spre uitarea de sine.

Ce să le spunem acestora despre deprimarea lor? Ea este bună pentru ei, fiindcă îi cheamă, îi indeamnă la pocăință. Așadar, în loc să alunge această deprimare ca pe o boală, ar trebui să se folosească de ea ca de o doctorie, prefăcând-o din întristare fără folos a acestui veac în întristare mântuitoare, după Dumnezeu. Și să nu creadă că pentru ei se va găsi vreun mijloc pentru a scăpa de duhul acesta până ce nu se vor întoarce la calea dreptății și nu se vor îndrepta, îndreptându-și și obiceiurile.

Deșartele plăceri și bucurii pământești nu vor umple niciodată golul din inimă: sufletul nostru e mai cuprinzător decât lumea întreagă. Dimpotrivă, odată cu trecerea timpului plăcerile trupești își pierd puterea de a distra sufletul și se prefac într-un izvor de apăsare sufletească și de plictis. Intre timp, întristarea după Dumnezeu, frângerea inimii pentru viața nelegiuită pe care omul o duce, chiar dacă la început sporesc la prima vedere mâhnirea sufletului, totuși slujesc cu timpul la vindecarea desăvârșită de toate bolile inimii, fiindcă aduc după sine dreptatea, pacea și bucuria în Duhul Sfânt.

(Arhiepiscopul Inochentie al Hersonului,
Rugăciunea Postului Mare)

Ne spuneau adeseori credincioșii care veneau la cuvioșia sa pentru binecuvântare, că sunt fericiți că l-au văzut pe Părintele Cleopa și că le-a dat sfaturi duhovnicești. Părintele îi îndemna să se roage și ei, să se spovedească, să meargă regulat la sfânta biserică și să facă fapte bune. Și așa li se împlineau cele de folos.

Astfel, ucenicii Părintelui Cleopa deveneau mai buni, mai milostivi, mai râvnitori și mai smeriți. Iar bătrânul le amintea deseori cuvintele Psalmistului: „Smeritu-m-am și m-am mântuit”.

Către călugări zicea uneori Părintele Cleopa: „Când ai intrat în mănăstire, ai murit lumii! Nu mai ai mamă, nu mai ai tată! Nu mai ai nimic cu prietenii, cu neamurile, cu rudeniile. Vai de noi dacă ne-om întoarce cu mintea înapoi în lume, să mai avem tată și mamă, soră și frate, prieteni, neamuri și rudenii, casă și moșie! O singură datorie mai au cei din mănăstire față cei de acasă. Să-i învețe cuvântul lui Dumnezeu și să se roage pentru mântuirea lor. Dar ca să se mai ducă să-i ajute pe ei, sau să plece din mănăstire, sau să fure din avutul mănăstirii să dea la ai săi, acela este al doilea Iuda, pentru că s-a lepădat de lume numai cu gura, iar cu inima este în lume”.

De multe ori spunea sfinția sa ucenicilor: „Conștiința este glasul lui Dumnezeu în inima noastră. Prin toate ne mustră conștiința când greșim. Ea este glasul lui Dumnezeu care ne cheamă la El: «Omule, ai greșit. Eu te iert, dar să nu mai faci. Vino la Mine, căci la Mine este izvorul iertării, al iubirii și al milostivirii! Pune început bun de azi înainte, să nu mai păcătuiești»”.

Altădată zicea: „Frații mei, când vom înțelege că Dumnezeu ne cheamă prin boli, prin suferințe, prin pagube, prin necazuri, prin robie, prin secetă, să nu stăm împietriți, ci să ne întoarcem acasă la Tatăl Ceresc și să zicem: «Iartă-ne nouă, Doamne, păcatele și ne miruiește pe noi!». Atunci Bunul Dumnezeu ne iartă, pentru că El nu ne ceartă din ură, ci din dragoste, ca să nu ne pierdem”.

(Arhimandrit Ioanichie Bălan, *Patericul românesc*)

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,

Colectiv redacțional:

Contact: tel. 0741 706 602, redactor_sef@yahoo.com

Vasilica Onofrei, Doru-Dumitru Sîrghiie, Valentin Burlacu,
Răzvan Chițac, Vlad-Mihai Carpiuc, Pr. Mihai Mărgineanu
(coordonator)

Grafică: Elena Gheorghită, Mădălina Brăteanu, Raluca Negrea,
Dan-Andrei Morteci

Administratori site parohie:

Alexandru Losonczy, Costel Dumitru, Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

**Duminică, 26 martie,*

- ora 8.00 - Utrenia și Sfânta Liturghie
- ora 17.00 - Paraclisul Maicii Domnului
- ora 17.30 - Spovedit

**Miercuri, 29 martie,*

- ora 17.00 - Denia Canonului Mare
- ora 19.30 - Spovedit

**Vineri, 31 martie,*

- ora 17.00 - Denia Acatistului Bunei Vestiri
- ora 19.30 - Spovedit

**Sâmbătă, 1 aprilie,*

- ora 7.00, Slujba Utreniei și a Sfintei Liturghii
- ora 9.00, Sf. Liturghie
- ora 10.30, Pomenirea morților
- ora 17.00, Slujba Vecerniei
- ora 17.30 - Spovedit

O nouă acțiune filantropică

Seria acțiunilor filantropice specifice Postului Mare organizate de parohia noastră a continuat și în această sâmbătă, când, prin generozitatea credincioșilor și prin implicarea mai multor membri din Consiliul și Comitetul parohial au fost pregătite circa 250 pachete cu colăcei, fructe și dulciuri, care au fost transportate de domnul consilier Ioan Septimiu Dorobanțu cu mașina proprie, și distribuite bolnavilor de la Secția Bârnova a Spitalului Socola din Iași.

Cursul de încondeiat ouă în plină desfășurare

În fiecare sâmbătă, copiii participanți la Cursul gratuit de încondeiat ouă, desfășurat la biserica noastră, se simt mândri de micile opere de artă pe care reușesc să le realizeze. Mulțumim celor doi formatori voluntari: Roxana Pașalău și Serafim Uliuliuc, doamnei Codruța Nicolau, formator invitat în cadrul Cursului, precum și celorlalți voluntari din echipa de organizare: Răzvan Chițac, Vasilica Onofrei etc.

**Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține
PAROHIA TOMA COZMA**

Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației: PAROHIA —TOMA COZMA
- CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095
- Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450